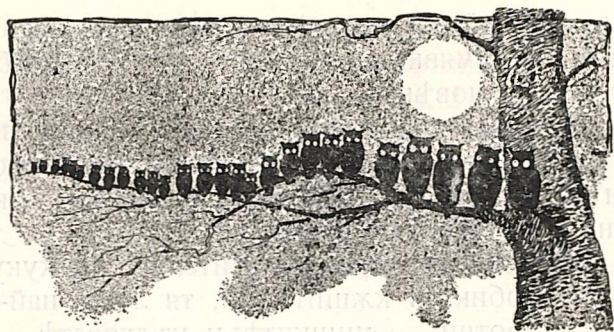

Кукумявка.

I. Кукумявката уплашила Димитровата майка.

Една лѣтна вечерь Димитрови бѣха сложили софрата за ядене въ малката тѣхна градинка, защото въ кѣщи бѣше много задушно. Когато се бѣха навечерали, надъ главата имъ прѣхвъркна една кукумявка, извика три пѣти „куку-мяу“ и се загуби въ тъмнината. Димитровата майка подскочи като ужилена и почна да се кръсти.

— Тази проклета кукумявка измори цѣла кѣща... Пази ни, Боже; прошепна майката и продължи съ по-високъ гласъ: „Тя, синко, щомъ кацне на нѣкоя кѣща, тамъ да знаешъ ще умрѣ нѣкой“.

Тя се бѣше настървила на дѣдовата Христова кѣща и до дѣ не ги умори, не се махна...

II. Врѣдна ли е кукумявката.

Младиятъ момѣкъ Димитъръ бѣ свършилъ гимназия. Отъ книгитѣ той бѣ челъ много нѣща за кукумявката и знаеше съ какво суевѣрие се отнасятъ проститѣ хора спрямо това полезно животно.